

be mobile in immobility

kaynakları ve deneyimleri yakalıyor,
düşünceler ve biçimler yaratıyoruz,
somutlaşmış hafızanın
ilişkisel alanında
depolamak ve bir yerden,
bir insandan diğerine aktarmak için.

we capture sources and experience,
creating thoughts and forms,
within the relational field of
the materialized memory,
to store and transfer it from one place
and one person to another.

10.9.2011 – 26.11.2011

Açılış / Opening 9.9.2011 18:30

Sanatçılarla Söyleşi / Artists' Talk 13.9.2011 17:00

Dick Verdult performansı / performance @Peyote

13.9.2011 23:00



Tütün Deposu

Lüleci Hendek Caddesi No.12 Tophane 34425 İstanbul

www.depoistanbul.net



devinimsizlikte devinin (yaratıcı siyaset)

– **Amsterdam'da başladı**

“... unutulmuş, ama hâlâ havada, zamanımızda...

Bir isimsiz, görkemli bir arazinin sınırında duruyor; hissetmek ve hatırlamak için araziye doğru bir adım atıyor...”

Paylaştığımız bu mekânda yaşıyoruz ve içinde yaşayanlarla beraber onu iyi anlıyoruz. Buradayız, sanat alanında çalışan bir insan topluluğu, akşam yemeğini veya tahayyül edilmiş bir sergiyi paylaşıyoruz: Bu, bizim burada ve birlikte olmamızın mantıksal bir sonucu. Hayatlarımızı ve deneyimlerimizi, inançlarımızın oluşmasını sağlayan farklı zevklerimizizi paylaşıyoruz; bunlar bize bir insanın kökenini ve algılarını ziyaret etme olanağı sağlıyor. Topluluğun her bir üyesi farklı kültürlerle, hayat sistemleriyle ve yeni insanlarla tanışmamıza rehberlik ediyor. Biz çeşitli kültürlerden gelen farklı insanlardan oluşan bir topluluğuz ve birbirimizi farklı bakış açılarından anlamaya çabalıyoruz... Birlikte olduğumuz kısıtlı zamanda, kendimizi görmek, geçmişi hatırlamak ve ânin içinde ve geleceğe dönük yaşamak için hakiki bir yansımamızı bulacağız.

Başlangıç noktamız kendimizi tanımak; ötekiler aracılığıyla dolaylı veya dolayımlanmış bilgi toplamak değil, aynı bağlamda var olmak, duvara beraber bir çivi çaktığımız âni paylaşmak... Bu proje, aynı gerçekliliği, inşa etmenin, toplanmanın ve yaratmanın gerçekliğini, paylaşan insanların katılımıyla, onların yönlendirecekleri bir metotla gerçekleşecek bir sürecin ilk adımı.

Bir dünyayı paylaşıyoruz... Değişimin temposu o kadar hızlandı ve değişim o kadar âni oluyormuş gibi gözüküyor ki, benzerlikler ve aynılık, hayat biçimlerinin ve algılarının ne kadar benzeştiği adamakıllı ortaya çıkıyor. Rahatlıkla söyleyebiliriz ki hâkim kültür diye bir şey vardır; veya dünyanın her tarafında insanların, 'kolaylık ve rahatlık sunan konforlu alanlarının' içerisine kapanmış bireyci hayatlarını yaşarken takip ettiği bir değerler kümesi vardır.

*“...forgotten, but still in the air, in our time...
A nameless stands on the edge of a sublime field; takes a step in fields to feel and remember...”*

be mobile in immobility (creative politics)
– **initiated in Amsterdam**

*“...forgotten, but still in the air, in our time...
A nameless stands on the edge of a sublime field; takes a step in fields to feel and remember...”*

We live in this place that we share together, and understand it well along with its inhabitants. We are here, a community of people working in the arts, sharing a dinner table or an envisioned exhibition. This is a logical outcome of us being here and together. We share our lives and experiences, our different tastes that allow us to form beliefs, these enable us to visit a person's origin and perceptions. Each member of the community guides us to encounter different cultures, life systems, and new people. We are a community of different people with diverse cultural backgrounds and endeavor to understand each other from different points of view... In our limited time together we will find a true reflection, to see ourselves, to recall the past and live in the moment and towards the future.

The starting point is to become acquainted with ourselves; not to collect indirect or mediated information through others, but to exist in the same context and share the moment that we together hammer a nail into a wall... This project will be a first step of a process that will be developed by means of an oriented method, through the participation of people who share the same reality, of building, convening and creating....

We share this one world... The pace of change thereof, has become so swift, and seemingly so sudden, manifesting flat out similarities, sameness, similitude of forms of life and perceptions. We can safely postulate that indeed there is such a thing as a dominating culture or a set of values that people all over the world follow when living their individualistic lives, in confined 'comfort zones of convenience'.

Will there be sufficient space left, for us to recall a past authentic lived experience,

Gelecekte, bize otantik bir geçmiş deneyimi anımsamamız için yeterince yer kalacak mı? Bu bizim 'gelecek iç varlığımız', 'şeyler ve hayatın kendisine dair içselleştirilmiş algılarımız' açısından ne anlama geliyor? Zamanla herhangi bir başkasiyla aynı hatıraları mı yaşayacağız? Gelecekte iç ve dış uzam deneyimleri katmanlarını kayıp mı edecek veya dünya üzerinde yaşayan her bir varlık için düzleşecek mi?

Caner

Birlikte oturup, günlük hayatımızı çerçeve içine alarak, portrelerimizin zamanla yaşlanmasını izlerken, soldan sağa doğru çok fazla düşünce akıyor, geçmiş deneyimlerden ve anılardan oluşan bir tabloyu çaprazlama kat ediyor. Bir kişinin hatırlama edimi ötekinin beynine girdi ve orada yaşamaya başladı.

Rob

Bir noktada fark ettik ki en önemli mesele hafızanın kendisi, kökenlerin, anlatılan her hikâyenin arka planını oluşturan değişen ortamların hafızası; kendi gerçeklik perspektifimiz üzerinde sürekli fark ettiğimiz bir etki. Gerçeklilerimiz 'istikrarsız ve değişken' ve bu 'yeni gerçeklikleri' hayatın akışının, değişken perspektiflerden doğan bir sürecin sonucu olarak ele alabiliriz. Her sanatçı hatırlanan 'eski bir ortamı' güncel bir ortamla karşılaştırmaya teşvik edilecek: şimdiye evrilen mnemonik bir geçmiş gerçeklik.

Dick

Ve bu süreç içinde çok yönlü sosyopolitik koşullara - bizi etkileyen dış güçlere - dair farkındalık düzeyi belirginleşecek.

Her

Her insanı, geçmiş ve şimdi; duygular ve düşünceler; geçmişin, şimdinin ve geleceğin imgelerinden oluşan canlı bir ağ örgüsü (*network*) olarak görüyoruz. Ve herkes, kendi perspektifi ve ötekinin maneviyatı (*immateriality*) ile empati kurabilmemizi sağlayan içkin bir değerle donatılmış. Bu, paylaşılan bir yaratıcılık sürecindeki mnemonik gerçekliğin içkin değeri: Her iş, her bir insanın hafızası, *a priori* olarak, özünde değerli addediliyor ve her bir insanın kökenini ziyaret etmemizin basit ama aynı zamanda insani nedeni de bu.

Donya

Dünya gittikçe küçülüp bir yandan da daha fazla felaketle dolarken görüyoruz ki - dünyanın güncel durumunda başat bir olgu olan - 'kızgın devrimler', bir kez daha

in

in the future? What does this mean for our 'future inner being', for our 'internalized perceptions of things and life itself'? Will we live the same memories as any other, in the times to come? Will the future experience of space -internal and external- be flattened, or become flattened across the globe for each living human entity?

As

As we sit together and watch our portraits grow old in time, by framing our daily life, an abundance of thoughts flow from left to right, criss-crossing a tableau of experiences and reminiscences of the past. One person's remembering entered the other's brain and started to live.

At

At a certain moment, we realized that the most important issue is memory itself, a memory of origins, of changing environments that form a backdrop to any story recounted; of a constant impact that we acknowledge on our perspective towards reality. Our realities are 'instable, shifting' and we can refer to these 'new realities' as an outcome of a flow of life, of a process resulting from shifting perspectives. Each artist will be induced with 'a processed opportunity' to compare a remembered 'old environment' in relation to the current one: a mnemonic reality of the past, evolving into the present.

And

And the level of awareness and awakened mental state concerning the multifaceted socio-political condition-the external powers that influence us- will become apparent, in the course of the above-mentioned process.

We

We regard each person as a living network of past and present, of feelings, thoughts and imagery of past, present and future. And alive as such, each one is naturally endowed with an intrinsic value, enabling us to empathize with one's own perspective and the immateriality of the other. This is the intrinsic value of a mnemonic reality in a shared process of re-creation and creativity. Each work, each person's memory is considered as a priori, intrinsically valuable, and that is the simple reason, yet a humane one, as to why we visit each person's origin.

As

As the world becomes smaller and smaller, and yet more disastrous, we see that

düzlenen aşikâr kutuplar dünyasının 'gizli yeknesaklığını' değiştiremez. Bir zamanlar romantik, ruhla dolu, sonsuz bir küre olan dünya şimdi tekrar düz bir evrene dönüşüyor; sonu iki-boyutlu bir platonun sınırlarında, 'tek boyutlu insan'da.* Belki yaşadığımız istikrarsız toplumda ihtiyacımız olan içimizde, yerinden edilmiş bireye karşı merhamet: Belki ihtiyacımız olan şeye 'maneviyattaki empati'** dendi.

Sanat

Sanat pratiği içinde olan kişiler olarak gidip geliyoruz, kendi hayatlarımızın yörüngesinde dönüyoruz. Bunu yaparken, bilgileri yakalıyor, depoluyor ve bir yerden başka bir yere naklediyoruz, kendimizden başka bir insana. İş ciddiye alıyoruz, hareketli ama ânin da içinde kalarak; hafızamızın uzak girintilerini eşeleyerek - o zaman 'denge' tehlikeye giriyor çünkü kaçınılmaz biçimde kökenlere dokunuluyor; çeşitlilikler mutlaka tektipleştirici yemek masasını tüketecektir. Ve yeni insanlar masaya oturup 'hatıraların toplantısına' katılacaktır. 'Kökenler' mutlaka 'düz bir dünya'nın evreninin düzenini bozacaktır. Değişim ve yaratım süreci - veya T.S. Eliot'un dediği gibi: "Öldürmek ve yaratmak..." harekete geçirilmiştir.

*

* 'The one-dimensional man', Herbert Marcuse tarafından kullanılan bir kavramdır.

** 'Empathy in immateriality', Walter Benjamin tarafından kullanılan bir kavramdır.

**

** 'Empathy in immateriality', Walter Benjamin tarafından kullanılan bir kavramdır.

*

* 'The one-dimensional man' is a concept used by Herbert Marcuse.

**

** 'Empathy in immateriality' is a concept used by Walter Benjamin.

*

* 'The one-dimensional man' is a concept used by Herbert Marcuse.

**

** 'Empathy in immateriality' is a concept used by Walter Benjamin.

*

'revolutions with anger' -as a dominant feature in our current state of the world- cannot change the 'lurking uniformity' of a once more flattened world of obvious polarities. The globe as it was, spherical and without end, romantic and imbued with spirit, becomes once again a flat universe, having an end at the limits of a two-dimensional plateau, in a one-dimensional man*. What we need is perhaps compassion inside and towards the displaced individual, in the instable community we live in. Perhaps we need what has been called 'empathy in immateriality'.**

*

As art practitioners, we come and go, orbiting around our own life. In doing so, we capture information, store and transfer it from one place to another, from oneself to another person. We take things seriously, by staying mobile, and yet in the moment; by digging into the far recesses of our memory, 'the balance' is put at stake, since origins are bound to be touched upon, diversities will surely consume the unifying dinner table. And new people will sit down and join the 'congregation of memories'. 'Origins' will for certain disturb the universe of a 'flat world'. The process of change and creation- or as T.S. Eliot puts it: "To murder and create..."- is put in motion.

*

* 'The one-dimensional man' is a concept used by Herbert Marcuse.

** 'Empathy in immateriality' is a concept used by Walter Benjamin.

*

* 'The one-dimensional man' is a concept used by Herbert Marcuse.

**

** 'Empathy in immateriality' is a concept used by Walter Benjamin.

*

* 'The one-dimensional man' is a concept used by Herbert Marcuse.

**

** 'Empathy in immateriality' is a concept used by Walter Benjamin.

*

* 'The one-dimensional man' is a concept used by Herbert Marcuse.

**

** 'Empathy in immateriality' is a concept used by Walter Benjamin.

*

* 'The one-dimensional man' is a concept used by Herbert Marcuse.

**

** 'Empathy in immateriality' is a concept used by Walter Benjamin.

*

* 'The one-dimensional man' is a concept used by Herbert Marcuse.

**

** 'Empathy in immateriality' is a concept used by Walter Benjamin.

*

* 'The one-dimensional man' is a concept used by Herbert Marcuse.

**

** 'Empathy in immateriality' is a concept used by Walter Benjamin.

*

* 'The one-dimensional man' is a concept used by Herbert Marcuse.

**

** 'Empathy in immateriality' is a concept used by Walter Benjamin.

*

* 'The one-dimensional man' is a concept used by Herbert Marcuse.

**

** 'Empathy in immateriality' is a concept used by Walter Benjamin.

*

* 'The one-dimensional man' is a concept used by Herbert Marcuse.

**

** 'Empathy in immateriality' is a concept used by Walter Benjamin.

*

* 'The one-dimensional man' is a concept used by Herbert Marcuse.

**

** 'Empathy in immateriality' is a concept used by Walter Benjamin.

*

* 'The one-dimensional man' is a concept used by Herbert Marcuse.

**

** 'Empathy in immateriality' is a concept used by Walter Benjamin.

*

* 'The one-dimensional man' is a concept used by Herbert Marcuse.

**

** 'Empathy in immateriality' is a concept used by Walter Benjamin.

*

* 'The one-dimensional man' is a concept used by Herbert Marcuse.

**

** 'Empathy in immateriality' is a concept used by Walter Benjamin.